

A varsói Karta kiadónál 2017-ben két vastkos kötetben megjelentek Wiktor Woroszylski naplói. Magyar szempontból az első, 1982-ig terjedő kötet az érdekesebb, ebben az 1956-os *Magyarországi napló* szerzője gyakran foglalkozik magyar ügyekkel, a többi közt Kopácsi Sándor évtizedekkel később kiadott könyvét kommentálja, de alulírott számára (aki névvel is szerepel a *Naplók*-ban) a legfontosabbnak az a két részlet látszott, amiről Woroszylski másutt is írt, de sehol sem ilyen közvetlenül. Hanka Adamiackával én már évekkal ezelőtt foglalkoztam, eredetileg a *Hitel*-ben közölt emlékezésem erre a lengyel újságíró-nőre később megjelent *Az én forradalmam* (Pont kiadó, Budapest, 2006) című kötetem 69-74 lapjain. Lényegében Woroszylskihoz hasonlóan írtam le Adamiackát, sőt egy kényes személyes problémáját is említettem, ami talán benne volt a kéziratban, mégsem került végül bele Wiktor megszerkesztett naplójába.

6 Gömöri György

BEVEZETŐ AZ „ÖNGYILKOSOK”-HOZ

zik magyar ügyekkel, a többi közt Kopácsi Sándor évtizedekkel később kiadott könyvét kommentálja, de alulírott számára (aki névvel is szerepel a *Naplók*-ban) a legfontosabbnak az a két részlet látszott, amiről Woroszylski másutt is írt, de sehol sem ilyen közvetlenül. Hanka Adamiackával én már évekkal ezelőtt foglalkoztam, eredetileg a *Hitel*-ben közölt emlékezésem erre a lengyel újságíró-nőre később megjelent *Az én forradalmam* (Pont kiadó, Budapest, 2006) című kötetem 69-74 lapjain. Lényegében Woroszylskihoz hasonlóan írtam le Adamiackát, sőt egy kényes személyes problémáját is említettem, ami talán benne volt a kéziratban, mégsem került végül bele Wiktor megszerkesztett naplójába.

Egy dologban lényegében megegyeztünk Woroszylskivel: Hanka Adamiacka mindig az igazság oldalán állt, lelkes és később kiábrándult kommunistaként ugyanazt kereste. Magyarországról közölt cikksorozatában is mindvégig ragaszkodott az általa megélt igazsághoz. Tragikus sorsa rávilágít sokak élményeire, akik 1956-ban a magyar forradalom szovjet katonai elnyomása, majd Nagy Imréné kivégzése miatt fordultak el végleg több országban a kommunista párttól. A másik fiatal öngyilkost, Lidka Widajewiczet én alig ismertem, talán egyszer találkoztunk az egyetemen. Amikor most a lengyel író naplói alapján felidézem a két öngyilkos nő emlékét, azért is teszem, hogy megörökítsem azokat a más nemzetiségű szereplőket, akik valamilyen módon részben az 1956 utáni megtorlás áldozatai lettek.

